

uit 1621. Joost Adriaensz Brouwer betaalt dan voor recognitie achttien gulden. Nog aanwezig in 1860, doch niet lang daarna uit het stadsbeeld verdwenen.

De molen stond bewesten de Leuehaven en aan de noordzijde van de mond van de Zalmhaven.

24. *De Papegaai*. Oudste vermelding 1685. In 1688 is sprake van de 'corenwintmolen genaamt de Papegay' ²²).

Stond buiten de Delftsepoort in de Ambachtsheerlijkheid Oost en West Blommersdijk, genaamd Cool.

25. *De Pelicaan*. Op 22 april 1624 werd een verzoek ingediend om buite de Schiedamsepoort, op stadsgrond, ter plaatse van het vroegere bolwerk, een korenmolen te mogen bouwen. De oorspronkelijke naam de Blauwe Molen werd in 1650 gewijzigd. In 1722 vermeld als 'de Pelicaan' en in 1727 'de Koornmole de Pellekaen' en 'de Pellecaen' ²³). Was een hoge ronde stenen bovenkruier. Kwam in 1863 in het bezit van de stad en viel onder de slopershamer.

Was gelegen op het vroegere bolwerk bewesten de Nieuwe Hoofdpoort, ofwel bewesten de Leuehaven ten zuiden van de Zalmhavenmond.

26. *De Pomp*. Van oorsprong een der oudste Rotterdamse molens. Als standaard aangegeven op kaart van Jacob van Deventer, 1562. Heette vroeger de Pompenburg. In 1638 genoemd de korenmolen de Pompenburg. Werd in 1677 in gebruik gegeven voor het wassen van vellen en wollen. In 1693 bekend als saaimolen, in 1722 als branderij. In 1740 verkoop van de molenwerf, van ouds genaamd de Pompenburch, waarop de molen de Pomp had gestaan, met het verbod er ooit weer een molen te bouwen.

Stond aan het Pompenburg benoorden de Botersloot.

27. *De Hollandse Tuin*. Gebouwd omstreeks 1710. Was oorspronkelijk verfmolen. In 1721 verkocht aan Willem van Loon als verfmolen. In 1727 als 'verff- en stijfelmolen' te koop aangeboden. In hetzelfde jaar gekocht door David van Stolk en direct daarna doorverkocht aan een combinatie van branders en ruwstokers. Sindsdien als moutmolen in gebruik ²⁴). In 1873 door brand verwoest.

Stond bewesten de Schiekade ten zuiden van de Walenburgerweg.

28. *De Valk*. Gebouwd in het begin van de 17de eeuw. In 1619 niet met name als 'coornwindmolen' genoemd. In 1631 als de Valk bekend. Komt op de kaart van Blaeu, 1649, nog als standaardmolen voor. Later veranderd in hoge ronde stenen bovenkruier. In 1689 wordt gewag gemaakt van de molen 'genaemt de Valck' ²⁵). Daarna o.a. genoemd 'de coornwintmoolen de Valck' ²⁶). In het begin van de 19de eeuw als run-, taan- en snuifmolen in gebruik ²⁷). Verdween tussen 1854-'55 uit het stadsbeeld.

Stond bezuiden de Valkstraat bij de Zalmhaven.